



Ὁ Ζέγγελης ἀντι ἔληθας ἐπῆρε πορτοκάλι  
καὶ ὁμως ψήφους τέσσαρας ἐπιάσαμε καὶ πάλι.

Τάδε Δήμαρχοι πολλοὶ  
ἔλεξαν τῷ βασιλεῖ.

Κύρ βασιλεῦ, ὅπου φορεῖς κορῶνα 'στὸ κεφάλι,  
ἴσαμε μ' εὐχαρίστησι καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη  
πῶς ἦλθες καὶ 'στὰ μέρη μας 'λιγάκι νὰ τὸ στρώσης  
κι' ἐκείνη τὴν ἐπίσκεψι νὰ μᾶς ἀντικποδώσης,  
ποῦ ἦλθαμε κι' ἐκάμαμε εἰς τὸ ἀρχοντικό σου  
τότε ποῦ ἐμεγάλωσε ὁ πῖρὸς μεγάλος γυιός σου.

Σ' εὐχαριστοῦμε, βασιλεῦ, μὲ ὅλη τὴν καρδιά μας,  
γιατὶ δὲν θέλεις βασιλεῦς νὰ φαίνεσαι ποζάτος,  
κι' ἐκαταδέχθης νὰ ἔλθῃς καὶ εἰς τὰ χῶματά μας,  
γιὰ νὰ ἰδῇς κι' ἀπὸ κοντὰ τί γίνεται 'στὸ κράτος,  
γιὰ νὰ ἰδῇς τοὺς προὔχοντας καὶ τοὺς Κοτζαμπασήδες,  
ποῦ ἕως τώρα, βασιλεῦ, ποτέ σου δὲν τοὺς εἶδες.

Κι' ἔμεις καθὼς μᾶς ἔγραψε ὁ κύρ Πρωθυπουργός σου  
ὅτι ἐνηλιξ ἔγινε ὁ ζηλεμένος γυιός σου  
κι' εἶναι ἀνάγκη νὰ λθῶμε 'στοῦ γυιῶ σου τῆς παράταις  
μὲ φουσανέλαις παστρικάις, τουζλούκχα καὶ φλοκάταις,  
εὐθὺς ἐφασκελώσαμε τὴν κάθε μας δουλειὰ  
καὶ 'στὴν Ἀθήνα ἦλθαμε μὲ πρότω, βασιλεῦ

Κι' ἂν τότε δὰ μᾶς ἔγραφαν ἀπὸ τὸ ἄλλο κόμμα  
πῶς τὸ παιδί σου τὰκριθὸ εἶναι μικρὸ ἀκόμα  
καὶ μᾶς ἐμπόδιζαν πολλοὶ νὰ λθῶμε 'στὴν Ἀθήνα,  
ἀλλ' ὁμως δὲν ἀκούσαμε 'στὰ λόγια τῶν ἐκεῖνα,  
κι' ἀμέσως τὰ πρυμνίσουμε γιὰ τὸ χρυσὸ Παλάτι  
μὲ τόση εὐχαρίστησι καὶ λεβεντιὰ γεμάτοι.

'Αλλὰ καὶ ἡ γυναῖκες μας κι' ἐκείναις ἡ καυμέναις,  
ἂν κι' ἔτυχε ἡ πῖρὸς πολλαῖς νὰ εἴν' ἐγγαστρωμέναις,  
γιὰ μὴ στιγμὴ ἐξέχασαν κι' αὐταῖς τὰ γεννητούρια  
κι' ἐφόρεσαν φορέματα κι' ἀσπρόρρουχα καινούρια,  
καὶ ἦλθαν 'στὸ Παλάτι σου μὲ φουσκωτὴ κοιλιά,  
γιὰ νὰ τιμήσουν τὸ σοφὸ παιδί σου, βασιλεῦ.

'Ακόμη δὲν ἔξεχάσαμε τὰ τόσα κοπλιμέντα,  
ὅπου μᾶς ἔκαμες καὶ σὺ καὶ ὅλ' οἱ Ἀδελικοὶ σου...  
ἐκαταδέχθης κι' ἐπιάσες μὲ ὅλους μας κουδέντα  
κι' ἐπάγαμε καὶ ἤπιαμε λεβέντικα μαζί σου.  
Καὶ εἶπαν κι' ἡ γυναῖκες μας καμπόσους χωρατάδες  
μαζὶ μὲ τὴ βασίλισσα σὰν πρώταις φιλενάδες.

Ἄκόμη δὲν ἔξεχάσαμε τοῦ Παλατιοῦ τὰ λουσα,  
ἐκεῖνα τὰ περίφημα βασιλικά τσουμποῦσα,  
τῆς πέρδικαις καὶ τοῦς λαγούς, τῆς πάπιαις καὶ τῆς χήναις,  
καθὼς καὶ τῆς μισόγυμναις καὶ ἀφράταις μπαλαρίναις,  
ὅπου μὲ κόρφους ἀνοικτοὺς ἐχόρευαν ἴσθι σάλα  
μὲ τόσα ὑποκείμενα καὶ μούτσουνα μεγάλα.

Ἄκόμη δὲν ἔξεχάσαμε τὰ γέλοια καὶ τῆς τρέλλαις,  
τοὺς σάλτους, τὰ τσακίσματα, τοὺς μύσχους, τῆς κανέλαις,  
τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβεων καὶ στρατηγῶν τᾶσκέρι,  
τάμάξια τὰ δλόχρυσα καὶ τᾶλλο νταραβέρι,  
καὶ πέφτουνε τὰ σάλια μας ἀπὸ τὴν πολλὴ γλυκάδα  
σὺν θυμηθοῦμε καθεμᾶ τοῦ μπάλου ἀγελάδα.

Καὶ σὺν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάναν τόσαις τιμαῖς μεγάλαις  
καὶ ἐκεῖνα ἔπου ἴδαμε ἴσοῦ Παλατιοῦ τῆς σάλαις,  
ὡσὺν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάνε ἡ περιποίησίς σου  
καὶ ἡ τιμὴ ποῦ ἤπιαμε καὶ ἐφάγαμε μαζί σου,  
μὰ καὶ σταυρὸ μᾶς ἔδωσαν ἀπὸ κουβαρνταλῆκι,  
καὶ μόνο ποῦ δὲν ἴπιαμε καὶ ἴλιγο χαρτζηλίκι.

Καὶ ἀπὸ τότε λέμε πιά ἴσοῦς ἐκλογεῖς μας ἔλοι  
πῶς ἐπαρμεγάλωσε τοῦ θρόνου τὸ βλαστάρι,  
καὶ δὲν τοῦ λείπει τίποτα παρὰ νὰ ἴμπη ἴσθιν Πόλι  
μὲ τᾶλλογο τῆς ἀστραπῆς σὺν πρῶτο παλληκάρι.  
Καὶ ἂν ξαναγίνῃ καὶ γιὰ ἴμᾶς κανένιας νέος μπάλος,  
θὰ γίνῃ καὶ ὁ Διάδοχος ἀκόμη πιά μεγάλος.

Καὶ τώρα καλῶς ὄρισες εἰς τὰ ἴδικά μας μέρη  
μαζί μὲ τὴ βασίλισσα καὶ ἔλοι σου τᾶσκέρι.  
Θὰ παίξουν γιὰ χατήρι σου λαγούτα καὶ βιολιά,  
θὰ φᾶμε τὴν καλλίτερη τοῦ φούρνου γκιουβετσάδα,  
καὶ κρέμα ποῦ δὲν ἔχομε καὶ ἔμεις, κύρ βασιληᾶ,  
νὰ δώσωμε καὶ δευτέρη ἴσθιν γυῖο σου Μανωλάδα.

Πρέπει καὶ ἔμεις νὰ δώσωμε εἰς τὸ παιδί σου τώρα  
γιὰ μιά μικρὴ ἐνθύμησι κανένα δύο δῶρα,  
μὰ τίποτα δὲν ἔχομε καὶ ἄς μᾶς συγχωρήσῃ  
καὶ ἀπάνω μας μὲ τᾶτι του ἄς ἔλθῃ νὰ πατήσῃ,  
καὶ θὰ μᾶς κάμῃ μάλιστα πολὺ μεγάλη χάρι  
ἂν θέλῃ γιὰ τᾶμπέλια του δραγαταῖς νὰ μᾶς πάρῃ.

Καλὰ ἐσκέφθης, βασιληᾶ, νᾶλθῃς σὲ αὐτὰ τὰ μέρη  
μαζί μὲ τὴ βασίλισσα καὶ ἔλοι σου τᾶσκέρι  
ἀπάνω εἰς τῶν ἐκλογῶν τῆς ἀνακατοσοῦραις,  
ἀπάνω ἴσθι μαλλώματα καὶ ἴσθις πολλαῖς φαγούραις,  
τὸ πῶς ἐνδιαφέρεσαι γιὰ ἔλους μας νὰ δείξῃς  
καὶ μὲ τὴν παρουσίαν σου νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃς.

Μὴ σὲ τρομάξῃ, βασιληᾶ, τῶν τουφεκιῶν ὁ κρότος,  
καὶ ἂν Δῆμαρχοι τοῦ κράτους σου ἔμεις γενοῦμε πάλι,  
ὁ κύριος Πρωθυπουργός θὰ βγαίῃ πάντα πρῶτος  
καὶ ἂν γίνῃ ἡ περιφέρεια ἀκόμη πιά μεγάλη.  
Αὐτὰ σοῦ λένε, βασιληᾶ, μὲ ἔλη τὴν καρδιά τους  
καὶ μένουν ταπεινότατοι.

Οἱ Δῆμαρχοι τοῦ κράτους.

Ὁ Φάουστ ὁ γνωστός  
καὶ τόσον θαυμαστός.

Φάουστ, λαμπρὰ μετάφρασις ὑπὸ Προβελεγγίου,  
ἀριστοτέχνου ποιητοῦ καὶ ἐπιφανοῦς λογιῶν,  
μετὰ εἰκόνων θαυμαστῶν ζωγράφου Γερμανοῦ,  
μὲ Μαργαρίτας καὶ χρυσοῦς ἀγγέλους τούρανοῦ.  
Ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς τὸ πρῶτον τεῦχος ἴδη  
καὶ μένει χάσκων πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος ποῦ τὸ ἴδη.  
Αὐτὸ δὲ τὸ ἐξαιρετὸν καὶ τέλειον βιβλίον  
θὰ τὸ εὔρητε εἰς τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Νεώτατα ποιήματα,  
μικρὰ καλλιτεχνήματα.

Πολέμης ὁ γλυκύτατος καὶ ποιητὴς τὰ μάλα,  
ὅπου συχνὰ διαβάζεται σὲ μιά καὶ ἄλλη σάλα,  
ὅπου ἀνακατεύεται πολὺ μὲ ποδογύρους,  
μὲ ρεμβασμούς, μὲ ὄνειρα, μὲ αὔρας καὶ ζεφύρους,  
καὶ ἄλλης νέας συλλογῆς τὴν ἐκδοσὶν ἀγγέλλει  
μὲ χίλια ἴδη ποιήματα, ποῦ στάζουν ἔλα μέλι.

Ἰσοῦ Μάϊφαρτ πηγαίνετε,  
καὶ ἔλοι μπαينوβγαίνετε.

Εἰς τὴν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τοσοῦτων,  
ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον.  
ποῦ ἴσθι στολίδια του ἐμπρὸς σασιτίζεις καὶ τὰ χάνεις,  
καὶ μὲ τὰ μάτιχ σου τὰ τρῆς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνει,  
ἴσθιν Μάϊφαρτ τὴν ξακουστό, ποῦ γρήγορα ξεκάνει,  
ἄς τρέξῃ ὁ καθένιας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.  
Δὲν εἶνε πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη  
καὶ εἰς ἔλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πρᾶγμα δίδει.  
Ἰσοῦ Μάϊφαρτ πηγαίνετε τὸ πρῶτο μαγαζὶ  
ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πένητες μαζί.

Τοῦ Ἰσοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴσθι τυπογραφεῖο  
τοῦ Σταυριανοῦ κατέδη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει  
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων — μ' ἔνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενὰ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύχτα ἴμερα συζητούντων,  
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τόσους  
μ' οὐρητήρια σαντούρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαϊδούρια.